15.) Kui surnu kirstu aiale viimise ajal tuul surnu aiast poolt kodu poole puhub, siis tuab toi selle inimese, nõituse pereisse, ühte majasse tooseb. Puhub aga tuul surnule järele, siis viib toi ühte majast ära.

16.) Kui taistam ajal trumpisid ehk ahjusid sawitades, siis kaawad kilgid ja prussakad ära, aga kui norre sum ajal, siis sigereb neid palju.

17.) Kui käsnasid (sarla tiirsid) kahad ära kaotada, siis peab tuues ilmas tulema, kui wolgel, neist kaes lumega või weega pesema.

18.) Kui lumpainjas kedagist pünamas käib, siis minga pünataw sinna majasse, kust lumpainjas käib ja keerutan toi magades kummuli, päälegi weel nõnda, et jalad päätsisse ja pea jalutsisse lähewad. — Siis ei nõiata selle inimese wains enam teenasse taasta minna, wäh sureb ära, ning lumps. kaob.

19.) Kui lumpainjas inimest pünamas käib, siis ütelelaga teistele inimestele, et kui nad oma saawad, et lumpainjas ööbel inimese pääl on, siis nad inimest kolm kord wemblaga läbi sõidawad, mis päale lumpainjas ära kaob.

20.) Nõndasamuti kaob ka lumpainjas, kui pahema jalaga suust warwast saab selle ajal lüüakse, kui kapsäälen.

Tõrma kihelkonnast. Saatnud E. J. Ounapuu.

(38) Saadud 18/6 IV 94.

Austatud herra Dr. J. Hurt!

Siinsaadan mul Teile Kolmat Korda (jälle wanaweroi) nimelt: 5 laulu (mis mul Kolga Laani kihelkonnast olen üleskirjutanud), 55 punkti erama uskusi ja arusaamise kombeist ja 115 mõistatust.

Wäib wäga wõimaliki olla, et mõned mõistatused juba trükitud on, aga mull ei ole midagi niisugust ära olnu raamatust, kust mul neid nähta wõiks, sellepärast palun siis wabandada, kui leiate et neid juba trükitud on. Ka palun mul Teie wastu siin kohal oma Kõige sunemast tänu tunnistada, sellepärast, et Teie mind kaistate, et mul mitte wanaaeg kergamisega oma kaalu aega ei wõtaks, aga õige kaalke, nüüdsest ajast alates mul wäga ettewaatlik. Sedasi, mis mul Teile saadan, olen mul wähe ajal kogunud, kui aeg selleks mahti annab. Nüüdsest peab kaalu sunime wähe aeg tulema ja sedasi aega kahan mul kui selleks punkti ei, et üleskesed ja kaadisesed oma morgas käki käsu ja paberisse pistan, mis nad mulle pajudawad. Wäib olla ehk õnnistab Issand käki, sest meie murgast ei ole weel kergatud ja älendise kõigest kihelkonnast. —

Kõige sunemad ampaldamisega

E. J. Ounapuu
Tõrma kihelkonnast.

Karlshof 18/2 IV 94.